

Skarżący (nazwa Komitetu):

Warszawa, 06.05.2019 roku

.....
.....
Uczestnik: Państwowa Komisja Wyborcza

Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej

ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa

Sąd Najwyższy w Warszawie

Plac Krasińskich 2/4/6

00-001 Warszawa

Skarga

na Uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej nr 70/2019 z dnia 29 kwietnia 2019 r.

Działając w imieniu Skarżącego na podstawie art. 161a Kodeksu Wyborczego (dalej: „**KW**”) zaskarżam w całości **UCHWAŁĘ NR 70/2019 PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ** z dnia 26 kwietnia 2019 r. w sprawie wytycznych dla obwodowych komisji wyborczych dotyczących zadań i trybu przygotowania oraz przeprowadzenia głosowania w obwodach głosowania utworzonych w kraju w wyborach do Parlamentu Europejskiego zarządzonych na dzień 26 maja 2019 r. ogłoszoną przez PKW na jej stronach www w dniu 29 kwietnia 2019 roku.

Zaskarżonej Uchwale zarzucam naruszenie przepisów Kodeksu Wyborczego tj.:

1. Art. 171 § 1 § 2 i § 3 poprzez brak umieszczenia w uchwale zasad odwoływania członków Obwodowych Komisji Wyborczych (dalej: **OKW**) oraz ich Przewodniczących
2. Art. 52 § 1 Kodeksu Wyborczego poprzez jego błędną wykładnię i rozszerzenie możliwości identyfikacji i możliwości głosowania wyborcy legitymującego się za pomocą nieważnego „dokumentu”, podczas gdy przepis art. 52§ 1 Kodeksu Wyborczego nie reguluje możliwości posługiwania się „nieważnym dokumentem”.
3. Art. 52 § 1 Kodeksu Wyborczego poprzez niedopuszczalne i nie wymienione w Kodeksie Wyborczym identyfikowanie wyborcy za pomocą telefonów komórkowych lub innych nośników elektronicznych lub aplikacji.
4. Art. 52 § 1 KW poprzez sugerowanie w uchwale zastosowania takich technik weryfikacji tożsamości wyborcy, które są kompletnie niewiarygodne i które nie są przewidziane nawet w przypadku weryfikacji tzw. mTożsamości, co umożliwia w prosty sposób falsyfikację tożsamości za pomocą aplikacji-atrapy do zainstalowania w komórkach telefonicznych.
5. Art. 75 § 1 i § 2 oraz art. 77 § 1 i § 2 Kodeksu Wyborczego poprzez:
 - a. błędną wykładnię ww. przepisów i wprowadzanie chaosu pojęciowego poprzez zamienne używanie terminów protokół wyborczy i projekt protokołu do określenia tych samych czynności, użycie nowych, nieznanych w Kodeksie

Wyborczym pojęć i określić rozszerzenie pojęcia protokół na „projekt protokołu” zamiast „protokół wyborczy” oraz

- b. błędną wykładnię ww. przepisów i wskazanie, jakoby wyłącznie w przypadku gdy OKW nie ma obsługi informatycznej, protokoły wyborcze będą sporządzone ręcznie podczas gdy zgodnie z przepisami Kodeksu Wyborczego protokół wyborczy i to w dwóch egzemplarzach musi zostać sporządzony ręcznie, że ten właśnie protokół ręcznie sporządzony jest protokołem wyborczym, pierwotnym i fundamentalnym dokumentem wytworzonym przez OKW a więc w ścisłym tego słowa znaczeniu protokołem wyborczym, koniecznym do sporządzenia przed jakimikolwiek późniejszym posługiwaniem się tzw. pomocniczym systemem informatycznym i późniejszymi czynnościami związanymi z obsługą informatyczną wyborów.

6. Art. 160 i 161 Kodeksu Wyborczego poprzez niewywiązywanie się z wyszczególnionych zadań tak by zagwarantowany został prawidłowy przebieg wyborów i właściwe ich zabezpieczenie przed możliwością fałszerstw.

W oparciu o powyższe zarzuty wnoszę o:

1. Uchylenie zaskarżonej Uchwały w całości

Ewentualnie na wypadek nie uwzględnienia powyższego

2. Nakazanie PKW dokonanie zmian w zaskarżonej Uchwale poprzez uzupełnienie Uchwały o zapisy regulujące pracę OKW, tak by zagwarantować uczciwość wyborów i rozwiązanie przedstawionych poniżej zastrzeżeń, zastosowanie proponowanych zmian, doprecyzowanie zapisów Ustawy w zaskarżonym zakresie szczegółowo przedstawionym poniżej i w uzasadnieniu Skargi:

a) Wskazanie zasad i trybu odwoływania członków oraz przewodniczących Obwodowych Komisji Wyborczych (OKW) oraz wskazanie czy i jeżeli tak to jakie środki odwoławcze przysługują od decyzji w przedmiocie odwołania;

b) Doprecyzowanie w Rozdziale I pkt. 19 Uchwały zapisów, które zachowają wobec dziennikarzy zasadę równości prawa poprzez wskazanie, że dziennikarze nie stoją ponad prawem i nie są uprawnieni do przebywania w lokalu wyborczym ani gdy są otwarte lokale wyborcze ani po ich zamknięciu;

c) Uzupełnienie w rozdziale I pkt 22 konieczności wywieszenia danych osobowych osób odpowiedzialnych w danym obwodzie głosowania za obsługę informatyczną (na podobnych zasadach, jak ogłoszone są publicznie w lokalu dane członków OKW, uwidocznione dane mężów zaufania i obserwatorów społecznych). Doprecyzowanie Rozdziału II Uchwały poprzez wskazanie w jaki sposób operator informatyczny ma się wylegitymować komisji, jakie są prawa i obowiązki operatora, jakim sprzętem i oprogramowaniem powinien posługiwać się operator, sposobu weryfikacji przez OKW zainstalowanego i uruchamianego oprogramowania na używanym sprzęcie oraz wskazanie, że jedynym miejscem instalacji i uruchomienia pomocniczego systemu informatycznego może być tylko lokal wyborczy. Należy także doprecyzować uchwałę poprzez wskazanie lokalu wyborczego jako jedynej pomieszczenia, w którym wolno przebywać operatorowi podczas wykonywania przez niego czynności

przewidzianych w Kodeksie Wyborczym oraz, że wszelkie czynności operatora muszą być dokonywane jedynie w obecności całego składu Obwodowej Komisji Wyborczej obecnego podczas liczenia głosów i sporządzania protokołu wyborczego. Z naciskiem należy zaznaczyć, iż niedopuszczalne są czynności operatora i jakiegokolwiek działania obsługi informatycznej w obecności jedynie Przewodniczącego lub jego zastępcy nawet jeśli obecny jest przy tym także mąż zaufania – musi być bowiem przy tych czynnościach cały przewidziany ustawowo skład OKW. Tak samo w Rozdziale II pkt 33 należy uzupełnić uchwałę poprzez dodanie, iż ustalenia Przewodniczącego z operatorem obsługi informatycznej muszą być dokonane w obecności pozostałych członków OKW;

d) Uzupełnienie Uchwały poprzez wskazanie w jaki sposób gwarantujący uczciwość wyborów Obwodowa Komisja Wyborcza zobowiązana jest dokonać odbioru kart do głosowania tak by karty te były prawidłowo (co najmniej dwukrotnie) przeliczone i po takim przeliczeniu jak mają być karty prawidłowo zabezpieczone przed ewentualnymi próbami kradzieży. Należy w uchwale w ogóle wskazać metodę zabezpieczania każdej rzeczy, która wymaga zabezpieczania a nie tylko „przechowywania”, jak to infantylnie określa uchwała (jak wykonać zabezpieczające opakowanie, jak wykonać owinięcie taśmami zabezpieczającymi, opisać takie opieczętowanie tak by część odcisniętej pieczęci była na taśmie a część na opakowaniu, złożenie podpisów przez obecnych członków Obwodowej Komisji Wyborczej w taki sposób by część podpisu była na opakowaniu a część na taśmie). Należy także zaznaczyć w jaki uczciwy sposób będzie zabezpieczone miejsce składowania materiałów wyborczych tak by nikt nie miał do niego dostępu (opieczętowanie pomieszczeń, czy zaplombowanie, złożenie podpisów na zabezpieczeniach, kto i na jakich zasadach ma dostęp do kluczy do tego pomieszczenia, w którym zabezpiecza się te materiały). Niedopuszczalne jest takie sformułowanie uchwały pkt 32, które sugeruje przekazanie list wyborców Przewodniczącemu OKW bez sprecyzowania, że musi to być dokonane w obecności całego przewidzianego na tę okoliczność składu OKW oraz, że Przewodniczący OKW musi te listy zdeponować wraz ze wszystkimi pozostałymi materiałami, które najpóźniej w przeddzień wyborów otrzymuje OKW;

e) Uzupełnienie rozdziału II Uchwały poprzez nakazanie aby wszystkie karty do głosowania, listy wyborcze, pieczęcie, tzw. zapasowe urny a więc wszystkie ważne i wrażliwe materiały związane z wyborami i z głosowaniem w dniu wyborów, tuż przed otwarciem lokalu wyborczego były przeniesione do lokalu wyborczego i by były przechowywane już tylko w lokalu wyborczym pod nadzorem wszystkich członków Obwodowej Komisji Wyborczych. Ze szczególnym naciskiem należy zaznaczyć, że niedopuszczalne jest aby czy to pojedynczy członek, czy to kilku członków OKW w innym pomieszczeniu niż lokal wyborczy, mieli dostęp do kart do głosowania, pieczęci lub innych materiałów wyborczych poza kontrolą pozostałych członków OKW;

f) Doprecyzowanie rozdziału III Uchwały poprzez zamieszczenie dodatkowej instrukcji zobowiązującej członków Obwodowych Komisji Wyborczych do sprawdzenia, czy zabezpieczenia poprzedzające dzień wyborów nie zostały naruszone (zabezpieczenia pomieszczenia, w którym pozostawiono na noc wszelkie materiały komisji, sprawdzenie zabezpieczeń opakowanych kart do głosowania, pieczęci, list wyborców, urn). Uzupełnienie uchwały poprzez nakazanie powtórnego i co istotne, co najmniej dwukrotnego przeliczenia kart wyborczych po ich rozpakowaniu oraz sprawdzenia zawartości spisu wyborców po jego rozpakowaniu. Instrukcja powinna zawierać informację nie tylko jak komisja ma rano dokonać oględzin tych zabezpieczeń ale jakie powinna podjąć natychmiastowe działania, gdy stwierdzi naruszenie zabezpieczeń lub na przykład brak częściowy lub całkowity kart wyborczych lub innych materiałów. Uchwała PKW w ogóle nie przewiduje konfrontacji danych z protokołu sporządzonego w chwili przyjęcia wszystkich materiałów i dokumentów przed dniem wyborów

ze stanem faktycznym tychże materiałów i dokumentów w dniu głosowania a przed jego rozpoczęciem;

g) Uchylenie i sformułowanie zgodne z ustawą punktu 38 Uchwały, w którym Państwowa Komisja Wyborcza rozszerzyła możliwość identyfikacji i możliwość głosowania wyborcy przedstawiającemu się za pomocą nieważnego „dokumentu” oraz możliwości posługiwania się aplikacjami mobilnymi, co w obu tych przypadkach jest wprost sprzeczne z Kodeksem Wyborczym. Co więcej, w swej uchwale PKW w ogóle nie nakazuje (jako absolutnie koniecznej a nie tylko „możliwej”) weryfikacji tożsamości wygenerowanej przez wyborcę w jego urządzeniu mobilnym, PKW jedynie wspomina o „możliwości” stwierdzenia tożsamości wyborcy. PKW całkowicie się kompromitując wskazuje takie „elementy, które potwierdzają, że wyświetlane dane są wiarygodne, bezpieczne i aktualne”, których w ogóle nie przewiduje rządowa aplikacja mobilna mObywatel. Zaznaczyć należy, iż PKW wskazuje i sugeruje członkom OKW zwrócenie uwagi na jedynie uwiarygadniające „elementy” oprogramowania i to takie, które są dziecinnie proste do podrobienia przez osoby piszące różnego rodzaju aplikacje do telefonów komórkowych. Czyli PKW wskazuje na zastosowanie weryfikacji w sposób fikcyjny i odwraca uwagę od takiego sposobu weryfikacji, który jest w aplikacji zalecany jako jedyny prawidłowy (choć nie podczas wyborów, najwyżej podczas zakupów lub na poczcie). Ale nawet ten lepszy sposób weryfikacji mogłoby być tylko użyteczny jedynie dla sprzedawcy lub listonosza. Ewentualne uzyskanie podczas zakupów wiarygodności wymaga zastosowania ściśle opisanego sposobu weryfikacji, zastosowania łącza sieciowego o czym w uchwale PKW nie ma ani słowa. Trzeba zaznaczyć, że Kodeks Wyborczy nie przewiduje posługiwaniem się „tożsamością” za pomocą urządzeń mobilnych;

h) W punkcie dotyczącym przedłożenia przez wyborcę zaświadczenia o prawie do głosowania w innym miejscu niż dotychczasowe należy przywrócić stosowany dawniej zapis o konieczności sprawdzenia przez Przewodniczącego OKW lub jego zastępcę, czy wyborca został skreślony z dotychczasowej swojej listy wyborców i czy urząd rzeczywiście wydał mu stosowne zaświadczenie. Sprawdzenia zawsze dokonywano w takich przypadkach poprzez kontakt telefoniczny z ewidencją ludności urzędu gminy, w której dotychczas wyborca widniał w spisie wyborców. W przeciwnym wypadku głosowanie za pomocą falsyfikowanych zaświadczeń staje się od lat najprostszym sposobem fałszowania wyborów w Polsce. Nie jest bowiem wystarczająco chroniące uczciwość głosowania posłużenie się hologramem na tego rodzaju dokumentach a to ze względu na brak jakiegokolwiek kontroli ze strony Komitetów Wyborczych nad drukiem takich zaświadczeń, ich dystrybucją, przechowywaniem, wydawaniem zarówno w przypadkach konkretnych gmin, jak i w skali całego kraju, ale też gdy chodzi o dysponowanie takimi zaświadczeniami na szczeblu lokalnym czy na szczeblu centralnym. Nie wiadomo jest, co się dzieje z tymi zaświadczeniami przed głosowaniem, co się dzieje z nimi po głosowaniu – w jaki sposób są w ogóle rozliczane. Nie są na pewno drukami ścisłego zarachowania, a nawet gdyby to były druki ścisłego zarachowania to przy ich „rachowaniu” nie ma żadnej kontroli ze strony Komitetów Wyborczych.

i) Uzupełnienie Uchwały poprzez zawarcie zapisu, że w przypadku gdy wyborca posługuje się jakimikolwiek zaświadczeniem, czy dokumentem umożliwiającym dopisywanie go do spisu wyborców, jest on zobowiązany do pozostawienia w OKW takiego zaświadczenia lub dokumentu (oryginału lub kopii z oryginału jeśli kopia będzie wykonana na miejscu w OKW). Zaświadczenia takie i dokumenty (lub ich kopie - o ile są wykonane z oryginału i na terenie OKW – muszą być obowiązkowo dołączane do dokumentacji wyborczej. W szczególności uzupełnić należy zapis o dokumencie tłumaczonym z języka obcego w przypadku posłużenia się paszportem przez wyborcę twierdzącego, iż na stałe przebywa za granicą. Co z tego, że uchwała wspomina o konieczności przetłumaczenia przez tłumacza przysięgłego z języka obcego takiego dokumentu, świadczącego o stałym zamieszkiwaniu wyborcy za granicą, skoro wyborca nie ma obowiązku złożenia takiego tłumaczenia w OKW

przez co późniejsza weryfikacja takiego wyborcy lub też „tłumacza” staje się kompletną fikcją. Nieuzupełnienie Uchwały o takie zabezpieczenie daje możliwość każdemu fałszerzowi zagłosowanie w jednym obwodzie na jeden dokument (n.p. dowód osobisty) a w dowolnym innym obwodzie na paszport – byle fałszerz na chwilę zamachał przed oczyma tej drugiej OKW jakimś zaświadczeniem od jakiegoś „tłumacza”, którego danych ani pieczętki nikt za chwile już nie będzie pamiętać;

j) Uzupelnienie Uchwały poprzez dodanie zapisu, że w przypadku konieczności wymiany urny do głosowania na nową (na przykład ze względu na jej przepełnienie głosami) Przewodniczący lub jego zastępca ma obowiązek na pół godziny przed tą czynnością zawiadomić o tej okoliczności wszystkich pozostałych członków Obwodowej Komisji Wyborczej aktualnie przebywających poza lokalem wyborczym tak by dać im możliwość przybycia na miejsce w celu skontrolowania czynności zainstalowania i zabezpieczenia nowej urny.

k) Uzupelnienie punktu 20 Uchwały poprzez doprecyzowanie, iż godło RP w lokalu wyborczym musi być umieszczone w godnym miejscu oraz samo godło nie może być zniszczone, brudne lub mieć na sobie jakichkolwiek śladów uwłaczające powadze godła. To samo powinno dotyczyć użycia w lokalu barw narodowych, jeśli takowe będą eksponowane.

l) Doprecyzowanie Uchwały poprzez nakazanie Obwodowym Komisjom Wyborczym zabezpieczenia pieczęci oraz wskazanie w jaki sposób pieczęcie mają być zabezpieczone a nie tylko „przechowywane”.

m) Należy skreślić w uchwale jakiegokolwiek zapisy dopuszczające by czynności (n.p. w przeddzień wyborów) Obwodowej Komisji Wyborczej były dokonywane w 1/2 składu Obwodowej Komisji Wyborczej a więc niezgodnie z ustawą bowiem Kodeks Wyborczy wyraźnie określa, że Obwodowa Komisja Wyborcza musi parować minimum w składzie 2/3 członków w tym w obecności Przewodniczącego lub jego zastępcy. Kodeks Wyborczy nic nie mówi o jakichkolwiek wyjątkach w tej kwestii a uchwała PKW wbrew Kodeksowi Wyborczemu umożliwia działania tylko części składu OKW tak, jakby były to czynności OKW.

n) Doprecyzowanie rozdziału IV i wezwanie PKW do szczegółowego określenia w uchwale jakie są dopuszczalne, wiarygodne (a nie prawdopodobne) metody udokumentowania przez wyborcę, iż zamieszkuje on dany obwód wyborczy i można taką osobę dopisać do listy wyborców mając pełną gwarancję, że dana osoba nie „udowadniała” w podobny sposób swego stałego zamieszkiwania w innych jeszcze obwodach wyborczych. Obowiązkiem PKW jest instytucjonalne wskazanie Przewodniczącym OKW konieczności zgłaszania czynnikom wyżej i na bieżąco podczas wyborów takich osób, które zostały dopisane do spisów wyborczych, obowiązkiem PKW jest wskazanie instytucjonalnego miejsca, pod które takie zgłoszenie musiałoby być dokonywane tak by dawały to możliwość weryfikowania w skali kraju przez inne OKW takiej osoby, która została już dopisana w innym obwodzie. Wszystko po to by uniknąć groźby wielokrotnego oddawania głosu przez taką nieuczciwą osobę, która wiedząc, iż nie prowadzi się takiej weryfikacji, w wielu miejscach może głosować domagając się tego prawa na podstawie twierdzeń o stałym zamieszkiwaniu jakiegoś obwodu.

o) W uchwale PKW nie wspomina o obowiązku sprawdzenia prawidłowości spisu wyborców i nie wskazuje sposobu jego sprawdzenia przez członków OKW a także formy potwierdzenia prawidłowości otrzymanego przez OKW spisu wyborców. PKW w uchwale w ogóle nie wskazuje wiarygodnego sposobu w jaki OKW mogłaby się wywiązać z tego obowiązku potwierdzenia prawidłowości spisu wyborców. Należy uzupełnić uchwałę wskazując, iż członkowie OKW mogą korzystać do tej czynności kontrolnej ze spisu wyborców, który na 21 dni przed wyborami musi być już gotowy (Art. 26 § 11 Kodeksu Wyborczego) a w dzień przed wyborami członkowie OKW powinni dokonać jej weryfikacji

poprzez sprawdzenie jej zgodności z wcześniej sprawdzoną listą oraz poprzez sprawdzenie list dodatkowych, które pojawiły się jako uzupełnienia tuż przed samymi wyborami. Uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej należy uzupełnić o sformułowanie, że Przewodniczący Obwodowej Komisji Wyborczej, który otrzymuje w przeddzień ów spis wyborców (Art. 26 § 12 Kodeksu Wyborczego) zobowiązany jest niezwłocznie udostępnić ten spis pozostałym członkom Obwodowej Komisji Wyborczej celem wspólnego sprawdzenia tego spisu i jego zabezpieczenia na dzień wyborów.

p) W Uchwale, gdy mowa o urnie i jej zabezpieczeniu poprzez naklejki, podpisy i pieczęcie brak jest instrukcji by podpisy członków komisji oraz pieczęcie były tak umieszczone by część podpisu i pieczęci była na taśmie/naklejce a część na urnie. Gdy zaś mowa o pakowaniu w paczki albo kart wyborczych albo oddanych głosów po ich podliczeniu, brak jest precyzyjnej instrukcji, jak mają być owe paczki opakowane, podpisywane i opieczętowane by nie można było ich później łatwo otworzyć bez naruszania opakowania i pieczęci. Należy dodać taką wyraźną instrukcję w uchwale (skoro temat ten jest poruszony to dlaczego tylko częściowo?).

q) Uchwała PKW w Rozdziale VI pkt 69 i 70, gdy mowa o tworzeniu protokołu, najpierw zgodnie z Kodeksem Wyborczym mówi o konieczności wspólnego tworzenia „protokołu głosowania na dostarczonych formularzach protokołu”, ale później wprowadza nowe i nieznane w Kodeksie Wyborczym określenia różnych rodzajów protokołów (formularze projektu protokołu) bez precyzowania, o co w tym chodzi i jak się to ma do Kodeksu Wyborczego i gdy chodzi o przygotowanie projektu protokołu wspomina o tym w kolejnym punkcie (pkt 71) tak jakby chodziło o protokół w rozumieniu Kodeksu Wyborczego. Ten punkt 71 jest kluczem manipulacji i zaprzecza wcześniej jasno wyrażonemu stanowisku w pkt 70, że protokół jako taki (w rozumieniu Kodeksu Wyborczego) sporządza się wykorzystując DOSTARCZONE formularze protokołu (a więc te formularze dostarczone przed dniem wyborów w materiałach dla OKW czyli nie może tu chodzić o te drukowane z drukarek podpiętych do niekontrolowanej przez OKW centralnej sieci PKW). W tym kluczowym punkcie 71 co prawda z jednej strony PKW pisze o przygotowaniu projektu protokołu ale z drugiej strony w dalszej części tego zdania nie wspomina, że projekt wypełnia się na formularzach oznaczonych w otrzymanych materiałach odpowiednio jako formularze projektu protokołu. To tylko dezinformuje członków OKW wspominając o konieczności wykonywania projektu protokołu na „formularzach protokołu głosowania”. W ten sposób PKW w uchwale zlewa projekt protokołu z protokołem jako takim, do którego sporządzenia przecież OKW otrzymało specjalne 2 formularze do wypełnienia bowiem każda Obwodowa Komisja Wyborcza zawsze otrzymuje specjalne pomocnicze formularze do wypełniania na brudno próbny protokół tzw. brudnopisu, oraz otrzymuje do wypełnienia już na czysto 2 formularze właściwego protokołu końcowego. TO O TYCH DWÓCH FORMULARZACH jest mowa w KODEKSIE WYBORCZYM! Trzeba je wypełnić ręcznie!

Prawidłowe zatem brzmienie pkt 71. Powinien brzmieć:

71. Czynności opisane w pkt 72-84 dotyczą przygotowania projektu protokołu, ale należy wykonywać je na odpowiednich formularzach projektu protokołu głosowania.

r) Aby manipulacja odniosła pożądany skutek, w kolejnych punktach Uchwała PKW mówi znów o tworzeniu protokołu (a nie projektu protokołu) tak by te dwa rodzaje i dwa osobno przygotowane formularze zlały się w świadomości w jedno nic nie znaczące pojęcie i aby przyzwyczaić członków OKW do tego, że ten ręczny sporządzany przez nich protokół to w gruncie rzeczy jest brudnopis a ten właściwy to będzie dopiero zatwierdzony przez „operatora informatycznego” i wydrukowany jak prawdziwa świętość z drukarki PKW. W teorii i praktyce dzięki temu zagmatwaniu i używaniu sformułowań nieznanymi w Kodeksie

Wyborczym dochodzi do tego, że system informatyczny, który miał być jedynie pomocniczy względem tworzenia ręcznego protokołu przez cały zespół OKW, obecnie wypiera tworzenie jedynie właściwego ręcznie wypełnionego w 2 egzemplarzach dokumentu, jako protokołu głosowania na specjalnie dla tego celu przygotowanych 2 formularzach wyżej wspomnianych i każdorazowo dostarczanych do OKW wraz z innymi materiałami. Próbnym protokołem, spisywanie danych do tego „projektu protokołu”, następnie konfrontowanie go z informatycznym systemem pomocniczym ma na celu (i powinno mieć tylko to na celu) by nastąpiło prawidłowe wytworzenie oryginalnych ręcznie wypełnionych protokołów a na pewno nie zatrzymanie pracy zespołu OKW na wypełnianiu brudnopisów, z których dopiero drukuje się później komputerowe protokoły z pominięciem wytworzenia właściwych protokołów, tak jak to określa pierwotnie Kodeks Wyborczy oraz pkt 70 Uchwały PKW. Tymczasem dochodzi do tego, że za prawdziwy protokół członkowie OKW uznawać zaczynają nie ten sporządzony przez siebie na odpowiednim właściwym do tego formularzu lecz ten, który zostanie wytworzony w systemie informatycznym PKW, co daje olbrzymie możliwości manipulacji i fałszowania wyników wyborów. W punktach, które tak naprawdę opisują tworzenie brudnopisu (choć PKW nie używa tu właściwych określeń) Uchwała PKW nagle w pkt 87 powraca znów do pojęcia „projektu protokołu” pomijając kompletnie konieczność zastosowania się do pkt 70 tej samej Uchwały – sporządzenia 2 egzemplarzy protokołu na DOSTARCZONYCH do OKW formularzach i gdy później wspomina o obsłudze informatycznej wyborów i obsłudze OKW wprowadza ponownie nieznaną w całym Kodeksie Wyborczym pojęcie „projektu protokołu”, z którego jakoby dopiero wprowadza się dane do systemu informatycznego, co więcej PKW sugeruje - stosując określenie „protokół” do tego tworzonego w komputerze, że oto ten dopiero tworzony przy pomocy systemu informatycznego dokument zasługuje na użycie uświęconej nazwy protokołu, czyli nazwy fundamentalnej dla prawidłowego przebiegu wyborów. Tymczasem w całym Kodeksie Wyborczym a szczególnie art. 75 i art. 77 jest mowa tylko o protokole wyborczym jako takim, nie ma ani razu nawet sugestii by istniał jakiś „projekt protokołu”, z którego dane mają być dopiero wpisywane do pomocniczego systemu informatycznego WOW aby wytworzyć ten „prawdziwy” protokół.

Co jest bardzo istotne TYLKO członkowie OKW mają prawo sporządzać protokół. Nikt spoza składu OKW nie może brać udziału w tych czynnościach a więc w tym znaczeniu dokument wytworzony przez „operatora informatycznego” (tak, jak byłoby analogicznie przez męża zaufania lub obserwatora społecznego) nie może być uważany za protokół wyborczy w rozumieniu Kodeksu Wyborczego.

Reasumując:

Artykuły 75 i 77 Kodeksu Wyborczego wyraźnie określają, iż (podkreślenia własne):

Art. 75

§ 1. Obwodowa komisja wyborcza ds. ustalenia wyników głosowania w obwodzie sporządza, w dwóch egzemplarzach, protokół głosowania w obwodzie właściwy dla przeprowadzanych wyborów. /.../

§ 2a. Protokół, o którym mowa w § 1, sporządza się PRZED wprowadzeniem danych do sieci elektronicznego przekazywania danych. Dane wpisane do protokołu PO JEGO PODPISANIU przez osoby wchodzące w skład obwodowej komisji wyborczej ds. ustalenia wyników głosowania w obwodzie obecne przy jego sporządzaniu i opatrzeniu pieczęcią komisji SĄ NASTĘPNIE wprowadzane do sieci elektronicznego przekazywania danych.

Art. 77

§ 2. Dane o wynikach głosowania w obwodzie wprowadza się do sieci elektronicznego przekazywania danych DOPIERO PO sporządzeniu protokołu zgodnie z wymaganiami art. 75.

s) Uchwała PKW raz w stosunku do tworzonego przy pomocy systemu informatycznego protokołu w pkt 88 i 90 używa pojęcia „projekt protokołu” by do tych samych czynności oraz kontynuacji tych samych czynności użyć już w pkt 91 pojęcia „protokół głosowania”, po tym jak następuje jego wydrukowaniu z drukarki PKW – jak za dotknięciem czarodziejskiej różdżki mamy oto już gotowy do podpisania protokół głosowania, który jeszcze przed chwilą i też po wydrukowaniu z tej samej drukarki był tylko „projektem protokołu” we wcześniejszych punktach Uchwały. Uchwała w żaden sposób nie precyzuje na czym polega i z czego wynika ta zmiana „projektu protokołu” na właściwy i nadający się „protokół”. Jest to jeszcze jeden z wielu dowodów na kompletny chaos panujący w zaskarżanej uchwale PKW (najlepszym przykładem chaosu słoczonych pojęć protokołów jest pkt 94 Uchwały) Uchwała w ten sposób wytwarza zasłonę dymną, a niekontrolowany i niepodlegający weryfikacji przez obywatela i OKW system informatyczny PKW, co do którego funkcjonowania Polacy mają od początku olbrzymie wątpliwości, może przejąć kontrolę nad wytwarzaniem protokołów wyborczych przez zdezorionowaną OKW.

t) Należy zatem doprecyzować wszelkie wzmianki w Uchwale PKW o jakichś „projektach protokołów”, które zlewają się z „protokołami”. Należy wprowadzić jasne rozgraniczenia etapów pracy OKW na przygotowanie danych z głosowania na „formularzach projektu protokołu”, etapie sprawdzania tych danych za pomocą zwykłych działań arytmetycznych lub za pomocą pomocniczego oprogramowania, etapu tworzenia ręcznego protokołu „ostatecznego” na dwóch dostarczanych formularzach, wprowadzić wszędzie dla tego i tylko dla tego formularza, zgodnie z Kodeksem Wyborczym, pojęcie „protokołu”, gdy jest mowa o dokumencie wytwarzanym i podpisywanym przez członków OKW i zrezygnować ze stosowania pojęć nieznanymi w Kodeksie Wyborczym, zamazujących kolejność niezbędnych czynności, które w odróżnieniu od Kodeksu Wyborczego są w Uchwale błędnie przedstawione.

u) Wskazany w Uchwale sposób sprawdzenia wpisanych przez operatora danych z danymi z „protokołu próbnego” jest niewłaściwy i umożliwia fałszerstwa – należy określić sposób sprawdzenia jako możliwość naoczного przekonania się przez każdego członka OKW i męża zaufania, czy dane w obu protokołach są zgodne. Ogłaszanie na głos jest prostym trickiem dla oszustów – oba protokoły powinny leżeć koło siebie by można było porównać je ze sobą.

v) W Uchwale PKW należy precyzyjnie wskazać, że OKW ma prawo odstąpić od korzystania z systemu informatycznego oraz kiedy OKW podejmuje decyzję o niezastosowaniu systemu informatycznego. Przede wszystkim trzeba wskazać na to, że wszyscy członkowie OKW i mężowie zaufania muszą mieć spełnione warunki do realnej kontroli czynności „operatora informatycznego” oraz, że sprzęt którym on się posługuje i on sam musi być obecny tylko w lokalu wyborczym.

w) Uchwała musi precyzyjnie wskazać w jaki sposób ma być spełniony wymóg niezwłocznego umieszczenia protokołu OKW na stronach PKW. Nie sprecyzowanie tego jest skandalicznym łamaniem przez PKW Kodeksu Wyborczego i pozostawianiem martwym zapisu ustawy, który miał wybory w Polsce uczynić uczciwymi.

Należy uzupełnić uchwałę PKW o szczegółowy opis i instrukcję w jaki sposób będzie zrealizowany zapis z art. 77 o umieszczeniu na stronach PKW protokołu głosowania z danej OKW.

x) Nie ma podstaw w Kodeksie Wyborczym, gdy sporządzony jest już ręczny protokół z głosowania, by za prawidłowe wprowadzanie danych do systemu informatycznego, był ktokolwiek inny odpowiedzialny poza samym wprowadzającym te dane operatorem

informatycznym – należy zmienić pkt 92 tak by nie było rozmycia odpowiedzialności karnej operatora informatycznego komisji za wprowadzenie nieprawidłowych danych lub wprowadzenie tych danych z opóźnieniem. Każdy członek OKW lub mąż zaufania mają kopię sporządzonego protokołu i za nieprawidłowe lub fałszywe wprowadzenie danych musi być odpowiedzialna tylko osoba wprowadzająca te dane a nie cały zespół.

3. Zasądzenie od Uczestnika na rzecz Skarżącego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

W pierwszej kolejności wskazać należy, że UCHWAŁA NR 70/2019 PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ z dnia 26 kwietnia 2019 r. w sprawie wytycznych dla obwodowych komisji wyborczych dotyczących zadań i trybu przygotowania oraz przeprowadzenia głosowania w obwodach głosowania utworzonych w kraju w wyborach do Parlamentu Europejskiego zarządzonych na dzień 26 maja 2019 r., jest w wielu punktach niezgodna z Kodeksem Wyborczym lub w niebezpieczny dla uczciwości wyborów sposób pomija istotne regulacje pracy Obwodowych Komisji Wyborczych (dalej: „OKW”), wprowadzając pojęcia i terminy, które nie występują w ogóle w Kodeksie Wyborczym, zastępując precyzyjne sformułowania Kodeksu Wyborczego innymi sformułowaniami, powodując tym samym chaos organizacyjny i pojęciowy dający możliwość sfalszowania wyborów.

W odróżnieniu od analogicznych uchwał PKW podejmowanych dawniej w wyborach i referendach Uchwała nie przytacza regulacji w przedmiocie zasad i trybu odwoływania członków OKW oraz Przewodniczących OKW. W Uchwale brak jest również jakichkolwiek informacji czy przysługują jakieś środki odwoławcze od decyzji w przedmiocie odwołania ww. osób. W ocenie Skarżącego niezbędne i konieczne jest uzupełnienie zaskarżonej Uchwały w ww. informacje, które według nowego Kodeksu Wyborczego odebrały wójtom i burmistrzom prawo odwoływania członków lub przewodniczących OKW. Chodzi o zdjęcie z członków OKW ciężaru dawnych przyzwyczajęń i możliwości nacisku na nich przez lokalne układy polityczne i wszelkie inne zależności od władz samorządowych. Uzupełnienie uchwały o ten zapis z Kodeksu Wyborczego na pewno ułatwi pracę OKW i uspokoi nastroje w przypadku prób wywierania na OKW nacisków z zewnątrz przez wójtów i burmistrzów.

W Rozdziale I pkt. 19 oraz pkt 25 Uchwały PKW dopuszcza do obecności dziennikarzy w lokalu wyborczym tymczasem w Kodeksie Wyborczym, który precyzuje, kto może przebywać w lokalu wyborczym po jego zamknięciu, nie ma żadnej wzmianki aby dziennikarze – na jakiejś zasadzie nadzwyczajności, z pominięciem równości wobec prawa wszystkich obywateli – mogli przebywać po zamknięciu lokali wyborczych w pomieszczeniach OKW. Należy zlikwidować to rażące naruszenie Kodeksu Wyborczego i sprostować wytyczne, które na zasadzie uzurpacji PKW wprowadzają regulacje inne niż wymienione w Kodeksie Wyborczym.

W Rozdziale II Uchwały, gdy mowa o operatorach zapewniających obsługę techniczną w żaden sposób nie określono w jaki sposób ma się „operator” wobec OKW legitymować i kim ma w ogóle być lub kim jest ów tajemniczy „operator” informatyczny w danej komisji. Jakie są jego prawa i obowiązki, co jest mu wolno a czego nie wolno – należy zauważyć, że w przypadku każdej innej osoby obecnej podczas prac OKW, na przykład męża zaufania, obserwatora, są ściśle określone reguły dotycząc jego tożsamości, identyfikacji, ogłoszenia jego danych personalnych w widocznym miejscu, sprecyzowania zakresu jego obowiązków i zakazów jakie go obowiązują. W zaskarżonej Uchwale nie ma również w ogóle sprecyzowania, że jedynym

miejszem, w którym wolno „operatorowi” pracować i instalować, uruchamiać sprzęt oraz pomocnicze oprogramowanie jest lokal wyborczy, aby każdy członek komisji wyborczej mógł pilnować i obserwować, jakie są działania owego tajemniczego „operatora”. Wskazać należy, że prostym sposobem sfałszowania wyborów może być przykładowo - pozostawienie „operatora” w jakimś innym pomieszczeniu poza kontrolą członków OKW a sam na sam z jednym tylko z członków OKW. Należy także określić wyraźnie, jakie wymogi ma spełniać sprzęt, którym posługuje się „operator”, w jaki sposób każdy z członków OKW, mężów zaufania i obserwatorów, uczestniczących w procesie „informatycznego” wprowadzania danych może upewnić się, że zarówno sprzęt jak i oprogramowanie jest rzeczywiście dopuszczone do użytku oraz że jest sprawne w tym momencie, w którym za chwile będą transmitowane dane. To musi być precyzyjnie określone w wytycznych a o możliwości weryfikacji „operatora”, czy też jego „oprogramowania” nie ma w uchwale w ogóle nawet słowa. Uchwała wskazuje precyzyjnie funkcjonowanie na terenie lokalu wyborczego członków OKW, mężów zaufania i obserwatorów społecznych (łącznie z koniecznością wskazania im miejsca w lokalu lub ich zasad poruszania się w lokalu), analogicznie jednak nie wskazuje żadnego trybu w jakim ma pojawić się sam „operator informatyczny” tak by odbyło się to bezpiecznie, jak ma być zweryfikowany on i jego sprzęt oraz oprogramowanie przez każdego członka OKW, męża zaufania czy obserwatora społecznego. Nie ma wskazanego też trybu kiedy i w jaki sposób - bezpieczny i niezakłócający przebieg wyborów - ma nastąpić instalacja sprzętu w lokalu wyborczym, sprawdzenie oprogramowania itp.

W Rozdziale II Uchwały PKW nie wskazała w jaki sposób OKW ma dokonać odpowiedzialnego odbioru kart do głosowania i mówiąc o koniecznych działaniach przed dniem wyborów w ogóle nie wspomina o konieczności kontrolowania druku i dystrybucji tych kart, przemieszczania się tych kart w drodze z drukarni do OKW, ze szczególnym zwróceniem uwagi na „przystanki po drodze”, podczas których karty te – w niezabezpieczonych opakowaniach i nieostemplowane - dostają się (lub mogą się dostać) w niepowołane ręce. Co z tego, że pod koniec karty te będą liczone przez OKW i zabezpieczane w opakowania, kiedy członkowie OKW nie wiedza, co dzieje się z tymi kartami po drodze. Tym bardziej konieczne jest sprecyzowanie zabezpieczenia tych kart a nie tylko infantylne wspomnianie o ich przechowywaniu.

Rozdział II Uchwały pomija kwestie zabezpieczenia i dokładnego dwukrotnego przeliczenia kart do głosowania, trybu zabezpieczenia pieczęci itp. Wspomina nie o konieczności zastosowania konkretnego trybu zabezpieczenia otrzymanych materiałów lecz jedynie używa stwierdzenia o uzgodnieniu miejsca przechowywania otrzymanych materiałów do głosowania. Należy szczegółowo nakazać tryb kontroli otrzymanych materiałów, szczególnie dwukrotne liczenie kart do głosowania, sposób zabezpieczenia, opakowania i opieczętowania kart po przeliczeniu, wyliczenie jakie materiały muszą zostać zdeponowane w pomieszczeniu, wskazać sposób zabezpieczenia pomieszczenia, w którym będą materiały. Należy też uzupełnić zapis o wydaniu spisu wyborców przewodniczącemu OKW tak by nie umożliwiała to dowolnej interpretacji pozwalającej na posługiwanie się tą listą przez Przewodniczącego przed dniem wyborów i poza kontrolą pozostałych członków OKW.

W Rozdziale III Uchwały należy nakazać by po otwarciu lokalu wyborczego wszystkie karty do głosowania, pieczęcie, urny zapasowe i wszelkie inne materiały związane z wyborami i głosowaniem nie były przechowywane w oddzielnych pomieszczeniach lecz znajdowały się wszystkie w lokalu wyborczym pod okiem obecnych członków OKW. Niedopuszczalne jest by karty do głosowania, pieczęcie, urny i cokolwiek, co może być wykorzystane do sfałszowania wyborów, znajdowało się w innym pomieszczeniu niż to, w którym pracuje OKW. Ostemplowane i nieostemplowane karty do głosowania, pieczęcie i urny, muszą się znajdować w tym właśnie pomieszczeniu. W uchwale nie ma na ten temat słowa. Należy uchwałę uzupełnić.

Zapis dopuszczający by czynności - w przeddzień wyborów lub jakiegokolwiek inne czynności Obwodowej Komisji Wyborczej - były dokonywane w 1/2 składu Obwodowej Komisji Wyborczej jest wprost niezgodny z Kodeksem Wyborczym, który mówi o tym, że Obwodowa Komisja Wyborcza musi parować minimum w składzie 2/3 członków (w tym w obecności Przewodniczącego lub jego zastępcy).

W Rozdziale III Uchwały, należy uzupełnić uchwałę o instrukcję sprawdzenia, czy nie zostały naruszone zabezpieczenia z dnia poprzedniego, gdy otrzymane materiały, karty do głosowania i pieczęcie zostały specjalnie i osobiście zabezpieczone przez członków.

W Rozdziale IV pkt 38 Uchwały PKW samowolnie rozszerza możliwość identyfikacji i możliwość głosowania wyborcy przedstawiającemu się za pomocą nieważnego „dokumentu”, mimo że art. 52§1 Kodeksu Wyborczego nic na temat możliwości posługiwania się „nieważnym” dokumentem nie mówi. Podwójnie może zatem według PKW zagłosować osoba, która zmieniła nazwisko a posiada nieważny dokument jeszcze na poprzednie nazwisko oraz dysponuje nowym dokumentem wystawionym na nowe nazwisko. Ten zapis jako niezgodny z duchem i literą Kodeksu Wyborczego w ocenie Skarżącego należy skreślić. Ponadto należy wezwać PKW do szczegółowego określenia w uchwale jakie są dopuszczalne metody udokumentowania OKW, iż zamieszkuje się dany obwód wyborczy i kiedy można taką osobę dopisać do listy wyborców mając gwarancję, że dana osoba nie udawadniała w podobny sposób swego stałego zamieszkiwania w innych jeszcze obwodach wyborczych. Obowiązkiem PKW jest wskazanie rozwiązania, które uniemożliwiłoby wielokrotne oddawanie głosu przez osoby fałszywie twierdzące, że zamieszkują dany obwód wyborczy. Przewodniczący OKW powinni mieć nakaz zgłaszania takich osób, które chcą być dopisane do list wyborczych, do centralnie tworzonego w dniu wyborów spisu osób dopisywanych, co w skali kraju dawałoby także możliwość weryfikowania takiego dopisywania się i tworzenia list dodatkowych po to by uniknąć groźby wielokrotnego oddawania głosu przez osobę nieuczciwą, w wielu miejscach domagającą się prawa głosowania na podstawie twierdzeń o stałym zamieszkiwaniu danego obwodu. Inaczej uczciwość wyborów staje się fikcją a zorganizowane grupy posługujące się łatwo podrabianymi „dokumentami” mogą w prosty sposób multiplikować głosy. Obowiązkiem PKW jest dopilnować uczciwości wyborów szczególnie, że wielokrotnie ten problem był zgłaszany w mediach oraz bezpośrednio PKW przez środowiska fachowo zajmujące się uczciwością wyborów (RKW).

Wykluczone jest posługiwanie się urządzeniami mobilnymi dla dokonania weryfikacji tożsamości głosującego ze względu na brak umocowania prawnego oraz ze względu na to, iż Uchwała PKW reguluje ten sposób w sposób sprzeczny ze zdrowym rozsądkiem, sprzeczny z zasadą uczciwości wyborów i umożliwiającym masowe fałszowanie wyborów. PKW przywołuje zastosowanie aplikacji bez zagwarantowania konieczności jej użycia w sieci, jednocześnie podając instrukcje weryfikacji sprzeczne z tą aplikacją.

W Uchwale PKW należy nakazać by wyraźnie było sformułowanie aby wyborca posługujący się jakimikolwiek zaświadczeniami i dokumentami umożliwiającymi dopisywanie go do spisu wyborców musiał owo zaświadczenie lub dokument (oryginał lub kopię z oryginału wykonaną w OKW) zostawić jako załącznik do spisu, do którego został dopisany. Inaczej nie będzie później żadnej możliwości weryfikacji takiego upoważnienia i prawa do głosowania w danym obwodzie.

W Uchwale należy dopisać, że jeśli urna ma być wymieniona na inną to Przewodniczący lub jego zastępca ma obowiązek zawiadomić o tym z wyprzedzeniem pozostałych członków OKW aktualnie przebywających poza lokalem wyborczym w takim czasie by mogli być oni obecni przy sprawdzaniu drugiej urny, czy jest pusta, przed udostępnieniem jej do głosowania. W przeciwnym wypadku będzie ten sposób nagminnie wykorzystywany do fałszowania wyborów,

gdy tylko niewygodnych członków OKW lub mężów zaufania albo obserwatorów nie będzie w lokalu.

W Rozdziale I pkt 20 Uchwały w miejscu w którym mowa jest o godle RP należałoby w pierwszym rzędzie zwrócić uwagę na to by godło znajdowało się w godnym miejscu a nie tylko by było widoczne dla wyborców oraz należy zwrócić uwagę by barwy narodowe były godnie prezentowane a także, że niedopuszczane jest rozpoczęcie głosowania w lokalach wyborczych ze zniszczonym, pobrudzonym godłem lub ze zniszczonymi, brudnymi barwami narodowymi lub niechlujnymi dekoracjami używającymi barw narodowych. Niestety często zdarzają się takie przypadki a przecież wciąż obchodzimy 100 lecie odzyskania niepodległości. Trzeba ten zapis uzupełnić.

W Rozdziale I pkt 32 Uchwały mowa jest o potwierdzeniu odbioru dokumentów w tym spisu wyborców. Nie ma nic na temat trybu w jakim członkowie OKW mogą (a muszą) sprawdzić prawidłowość danych osobowych ze spisu wyborców dostarczonych przez gminę ze stanem faktycznym. Powinna być instrukcja wiarygodnego sprawdzenia otrzymanego spisu i dołączonych list dodatkowych – uchwała PKW jakby pomija, że spis wyborców jest już od 21 dni przed wyborami do wglądu oraz że należy nakazać członkom OKW by zapoznawali się ze spisem (zwykli obywatele mogą to) i go weryfikowali skoro mają w odpowiedzialny sposób później zaświadczyć o jego odbiorze i zgodności ze stanem faktycznym, uchwała PKW nie wspomina w ogóle o gotowych spisach na 21 dni przed wyborami a niepotrzebnie skupia uwagę członków OKW na dostarczeniu spisu wyborców w przeddzień zawężając w ten sposób do minimum sensowne sprawdzenie i wzięcie odpowiedzialności przez OKW za kwitowane przez OKW spisy wyborców. W spisach wyborców często znajdują się osoby zmarłe lub znajdują się nieistniejące już adresy. Uchwała nie ostrzega OKW przed tym, że należy dokonać sprawdzenia list wyborców. W innych miejscach uchwały, gdy mowa jest o sprawdzaniu innych ważnych spraw uchwała poświęca temu wiele miejsca. Należy uzupełnić tę część uchwały o szczegółową instrukcję i wskazać w jaki sposób pomocą ma służyć każda gmina.

Co do tworzenia protokołu i tego co jest protokołem wyborczym, sami sędziowie PKW w wypowiedziach do mediów wskazywali na to, że jedynie do protokołu tworzonego ręcznie przez członków OKW może się stosować prawidłowe rozumienie pojęcia protokół, tak jak jest używane w Kodeksie Wyborczym. Zawsze protokół wyborczy, jako dokument najwyższej wagi, na którego kształt, poza regulacjami samego prawa oraz zasadami samej arytmetyki, nie może mieć wpływu nikt spoza składu OKW, sporządzany był ręcznie i w dwóch egzemplarzach – o tych właśnie egzemplarzach protokołu mówi art. 75 Kodeksu Wyborczego oraz pkt 70 zaskarżanej uchwały . Dwa gotowe druki protokołu do wypełnienia ręcznie przez członków OKW są zawsze dostarczane wraz z materiałami wyborczymi. I to te właśnie druki dostarczone w dwóch egzemplarzach do każdej Obwodowej Komisji Wyborczej muszą być wypełnione ręcznie przez członków OKW by powstał JEDYNY wiążący i fundamentalny dla ważności wyborów PROTOKÓŁ. Protokół ten sporządzony musi być przez wszystkich obecnych członków Obwodowej Komisji Wyborczej po czym podpisywany jest przez wszystkich uczestniczących w tym członków OKW. Nie ma mowy w Kodeksie Wyborczym o tym by ten faktyczny protokół tworzony był przy pomocy komputera, pomocniczego oprogramowania, czy też osoby spoza Obwodowej Komisji Wyborczej jaką jest „operator sieci informatycznej”, nad którego działaniami jawnymi lub skrytymi (w tej materii nie przewidziano żadnych szkoleń zwykłych członków OKW) de facto nie ma żadnej kontroli ani też nie ma określonej żadnej odpowiedzialności karnej „operatora” za ewentualne jego manipulacje przy wprowadzaniu danych do komputera. Co więcej dlatego właśnie, że protokół powstaje poprzez wypełnienie ręczne dostarczonych dwóch druków i określenie oryginału protokołu odnosi się wyłącznie do tak sporządzonego protokołu wprowadzony od niedawna i często szwankujący system informatyczny, który pojawia się wraz z „operatorem”, określany jest mianem pomocniczego.

W kwestii dotyczącej sprawdzenia, czy dane wprowadzane do systemu komputerowego są zgodne z protokołem, uchwała PKW, w sposób niedopuszczalny a umożliwiający sfałszowanie wyborów, nakazuje by zastosować kuriozalny i błędny sam w sobie sposób sprawdzenia „na głos” zgodności danych pomiędzy dwoma wytworzonymi dokumentami. Uchwała mówi o konieczności zastosowania i dopuszczenia jedynie takiej kontroli danych, która będzie „na głos” odczytywaniem danych przez operatora informatycznego z jego wydruku i porównywaniem tych danych odczytywanych „na głos” członkom komisji z danymi wprowadzonymi przez nich do ich wcześniejszego „próbego protokołu”. Oczywiście jest, że „operator” na głos może czytać to, co spodziewają się usłyszeć członkowie komisji i nie jest to żaden wiarygodny sposób na sprawdzenie tych danych wprowadzonych do komputera przez jakąś obcą osobę niebędącą członkiem OKW, a taką właśnie osobą jest operator informatyczny. Jedynie naoczny sposób mógłby być miarodajny – każdy członek OKW powinien mieć stworzone warunki by naocznie przekonać się, że dane w obu kopiach zgadzają się a oba dokumenty powinny być okazane każdemu zainteresowanemu do wglądu i porównywane naocznie a nie czytane „na głos”. W tym względzie uchwała PKW musi być całkowicie zmieniona i dostosowana do zdrowego rozsądku oraz wymogów Kodeksu Wyborczego gwarantującego obywatelom i wyborcom transparentność i uczciwość wyborów. Zadziwiające, że PKW nakazuje tu taki sposób sprawdzenia wyników, który ewentualny *corpus delicti* pozostawia poza możliwością faktycznego, naocznego sprawdzenia przez członków OKW. Należy sformułować zasadę sprawdzenia, która da każdemu członkowi OKW, mężowi zaufania oraz obserwatorowi możliwość osobistego (a nie „na głos”) zapoznania się z każdą ze sporządzonych wersji wyniku wyborów i osobistego porównania interesujących go danych i rubryk.

Należy też wyraźnie wspomnieć, że wytwarzany przez „operatora” protokół powstaje przecież przy pomocy i pod nadzorem jakiegoś systemu informatycznego wpiętego w zewnętrzną sieć i kontrolowanego przez PKW. Sam protokół „operatora” jest także drukowany z drukarki podłączonej pod ten zewnętrzny system „pomocniczy”. Częstym sposobem na fałszowanie wyborów jest spowalnianie pracy OKW poprzez pozorowanie awarii systemu, zawieszanie go, po to by od około godziny 7.00 – gdy członkowie OKW spieszą się do domu lub do pracy – pozbyć się świadków i wprowadzać już dane tylko w obecności pracownika gminy i jakiegoś członka komisji. Protokół po takiej manipulacji, gdy nikt już nie pamięta danych cząstkowych z wyborów, podsuwa się pozostałym członkom OKW „gdy system już przestał się zawieszać”. Jest to tym bardziej możliwe jeśli „operator informatyczny” przysłany z gminy nie pracuje razem i w tym samym pomieszczeniu, co pozostali członkowie OKW lecz w pomieszczeniu innym, do którego co chwila „pielgrzymuje” z danymi członek komisji po to by po jakimś czasie przychodzić wciąż z informacją, że system nadal się zawiesza. Dane wtedy wprowadzane są, gdy już nikt nie pilnuje ani operatora ani tych, którzy pozostali przy nim do „przypilnowania” wprowadzania danych. Dlatego też tak ważne jest określenie zasad na podstawie których OKW może odmówić korzystania z systemu informatycznego – między innymi brak możliwości kontroli pracy operatora i jego sprzętu oraz umiejscowienie sprzętu i operatora w innym pomieszczeniu niż lokal wyborczy.

W Uchwale nie zawarto żadnej informacji w jaki sposób zrealizowany będzie w całości zapis art. 77 §1 Kodeksu Wyborczego, który nakazuje by po sporządzeniu protokołu przez OKW i po nakazanym ogłoszeniu przez OKW lokalnych wyników w obwodzie, ów protokół został umieszczony na stronie internetowej PKW. Członkowie OKW, mężowie zaufania oraz obserwatorzy powinni upewnić się przed opuszczeniem lokalu wyborczego, że ich protokół – taki jaki sporządzili – rzeczywiście widnieje na stronach PKW. Użyte sformułowania i brak wskazania konkretnych rozwiązań w jaki sposób to nastąpi powoduje, że nie wiadomo ani kto jest za to odpowiedzialny, ani w jakim czasie po wprowadzeniu danych przez „operatora” ów protokół „umieści się” na stronie PKW. Członkowie OKW, mężowie zaufania, obserwatorzy

powinni znać tryb tego „umieszczenia się” protokołu, możliwość skontrolowania na bieżąco tego co „się umieści” na stronach PKW, możliwości reakcji i interwencja w razie jakichś nieprawidłowości. Tyle miejsca poświęca się realizacji przez OKW zadań dotyczących protokołu, wprowadzania danych do sieciowego systemu informatycznego, kontroli tych danych a nie ma ani słowa o tym w jaki sposób OKW ma zrealizować i kontrolować umieszczenie protokołu na stronie PKW.

Mając na uwadze powyższe naruszenia zaskarżonej Uchwały wnoszę jak w *petitum*.

.....
Pełnomocnik Komitetu Wyborczego

Załączniki:

- **Uchwała Państwowej Komisji Wyborczej nr 70/2019 z dnia 29 kwietnia 2019 r.**
- Dokumenty i pełnomocnictwa Komitetu Wyborczego